

عنوان مقاله:

اثر همزیستی میکوریزا و آبیاری تکمیلی بر عملکرد و عناصر دانه و بقایای گیاهی نخود (*Cicer arietinum*)

محل انتشار:

دو فصلنامه پژوهش های حبوبات ایران، دوره 10، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

محمود مظلومی ممیندی - دانشجوی دکترای زراعت، گروه زراعت، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ارومیه، آذربایجان غربی، ایران

علیرضا پیرزاد - استادگروه تولید و ژنتیک گیاهی، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه ارومیه، آذربایجان غربی، ایران

جلال جلیلیان - دانشیارگروه تولید و ژنتیک گیاهی، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه ارومیه، آذربایجان غربی، ایران

خلاصه مقاله:

زمان پایان بارندگیهای بهاره در موفقیت زراعت دیم موثر است. دو راهکار اساسی (آبیاری تکمیلی و روابط قارچ-ریشه) برای بهبود عملکرد گیاهان زراعی با اثر هم افزایی در اعمال توام آنها وجود دارد. برای بررسی تلقیح میکوریزایی نخود دیم، آزمایشی دوساله به صورت فاکتوریل بر پایه طرح بلوک کامل تصادفی با سه تکرار در سالهای 1393 و 1394 در مرکز تحقیقات کشاورزی آذربایجان غربی اجرا شد. تیمارهای آزمایش شامل زمان پایان بارندگی (20 اردیبهشتمه، سوم خردادماه و 17 خردادماه)، تلقیح میکوریزا (شاهد و قارچ گونه *Glomus intraradices*) و آبیاری (دیم و یک نوبت آبیاری تکمیلی) بودند. تلقیح میکوریزایی تحت شرایط آبیاری تکمیلی باعث افزایش معنیدار عناصر فسفر، کلسیم و خاکستر بقایا، پتاسیم و پروتیین دانه نخود نسبت به کشت دیم شد. ادامه بارندگی تا 17 خرداد، عملکرد بقایا (1451 کیلوگرم در هکتار) و دانه (602 کیلوگرم در هکتار) نخود در گیاهان میکوریزایی را تحت شرایط آبیاری تکمیلی نسبت به پایان زود هنگام بارندگیها (20 اردیبهشتمه و سوم خردادماه) افزایش بیشتری داد. به طور کلی کیفیت بقایا و دانه نخود در کشت دیم با یک نوبت آبیاری بهبود یافت. تلقیح میکوریزایی صرف نظر از زمان پایان بارندگی در میزان بهبود کیفیت و عملکرد دانه (در آبیاری تکمیلی تا 20 درصد و در کشت دیم تا 24 درصد) موثر بود. نتایج نشان داد که دو راهکار آبیاری تکمیلی و تلقیح میکوریزایی روشهای قابل اعتمادی برای دستیابی به عملکرد مطلوب در کشت دیم نخود می باشند.

کلمات کلیدی:

پایان بارندگی، پروتیین، فسفر، کشت دیم، *Glomus intraradices*

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/992439>

